

meghatározott követelményeknek, feladatát nem tudta megfelelően ellátni, a feleknek a jogviták pártatlan elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát nem tudta érvényesíteni és biztosítani. A következőkben részletezték szerint mind az első- és mind a másodfokú bíróság alaptörvény-sértő ítéletet hozott.

A felperes az Egri Járásbíróságon a 3. szám alatt csatolt okiratokból megállapíthatóan 2016. november 04. napján terjesztett elő végrehajtás megszüntetése iránt kereseti kérelmet. Keresetében kizárólag a [REDACTED] közjegyző [REDACTED] által 32014/U/70134/2016/4. ügyszámon, Debrecenben, 2016. március 03. napján kiállított végrehajtási lappal elrendelt [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó által 196.V.309/2016 ügyszámon fogatósított bírósági végrehajtási eljárást kérte elvülésre hivatkozással felfüggeszteni és megszüntetni.

A felperes a 196.V.00771/2010 ügyszámon fogatósított bírósági végrehajtást nem kérte sem felfüggeszteni sem megszüntetni!

A felperes munkáltatója által levont és kifizetett munkabérből cégünk részére 2016. február 16. napjától 2016. február 16. napjától 2016. december 12. napjáig átlagosan havi 39 043,- Ft munkabérléltatás folyt be, amelynek folyósítása az eljáró bíróságok alábbiakban részletezett alaptörvény-sértő eljárási cselekményei miatt megszűnt. Az eljáró bíróságok cselekményeikkel cégünknek jelentős mértékű kárt okoztak. Az eljáró bíróság korlátozta cégünk Alaptörvény M) cikkében biztosított alapjogát is. Az első – és másodfokú bíróság megsértette a gazdaság értéktérítő munkára és a vállalkozás szabadságára vonatkozó követelményét azzal, hogy mentesítette az adósságot jogerősen megítélt fizetési kötelezettségei megfizetése alól.

- A) Az Egri Járásbíróság a 7.P.21.492/2016/7. sorszámú végzésével a keresettel, valamint a perben nem érintett 196.V.00771/2010 ügyszámú bírósági végrehajtást is felfüggesztette, amely az Alaptörvény XXXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogba, valamint a Pp. 215. § - ában foglalt rendelkezésbe ütközik.
- B) A döntés ellen a 6. sorszámú mellékletben továbbított okirattal igazoltan fellebbezést nyújtottunk be, amelyet a mai napig nem bíráltak el és cégünk részére nem kézbesítettek, amely már önmagában az Alaptörvény XXXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.
- C) Az Egri Járásbíróság az első tárgyalására idézéssel is megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogot. A 7.P.21.492/2016/8-II. ügyszámon meghozott, Idéző végzést a bíróság 2016. december 09. napján adták postára és 2016. december 12. napjára kitűzött tárgyalásról a tárgyalás megkezdését követően szereztünk tudomást, amely ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogba ütközik (idézés 5. sorszám alatt csatolva).
- D) Az Idézés szabályszerűtlenségére vonatkozóan cégünk az 7. szám alatt csatolt beadványban 2016. december 13. napján észrevételt terjesztett elő, amelyet a mai napig nem bíráltak el, amely ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.

A perben a 8. sorszám alatt csatolt 7.P.21.492/2016/10 sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan 2017. február 16. napjára halasztott tárgyaláson meghozott, cégünk részére az Egri Járásbíróság 2017. március 10. napján 7.P.21.492/2016/19 ügyszámon kézbesítették az elsőfokú ítéletet, amely ellen a törvényes határidőn belül 2017. március 24. napján nyújtottunk be fellebbezést. Fellebbezés 9. sorszám alatt csatolva.

Az Egri Törvényszék 2.Pf.20.083/2017/9. ügyszámon, 2017. június 22. napján meghozott másodfokú, jogerős ítéletét cégünk részére 2017. július 25. napján kézbesítették. A jogerős ítélet ellen a törvény alapján kizárt a felülvizsgálat igénybevétele, ezért a törvényes határidőn belül alkotmányjogi panaszt terjesztünk elő.

[REDACTED]

Társaságunk úgy ítéli meg, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ítéletek az A) – D) pontokban előadottak miatt már önmagában az Alaptörvény XXXVIII. cikkében szabályozott tisztességes eljáráshoz való jogba, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről 1993. évi XXXI. törvény 6. Cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jogba ütköznek, ezért kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól az alkotmányjogi panasszal érintett ítéletek megsemmisítését.

A tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, ennek alapján az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a szerinti feltételt is teljesültnek, ezért az alkotmányjogi panaszt befogadhatónak nyilvánítja (19/2015. (VI. 15.) AB határozat). Az Alkotmánybíróság 12/2015. (V. 14.) AB határozatában építési ügyben semmisített meg bírói döntést kizárólag a kézbesítés hiánya miatt.

Az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) AB határozatában arra kifejezetten arra a megállapításra jutott, hogy a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan alkotmányos jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik, ennek hiányában az egyéni jogok érvényesítése sérül. A demokratikus jogállam feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igény a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének részét képező a független és pártatlan bíróság. Az Alkotmánybíróságnak alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásokban kiemelt feladata a jogszabályok olyan értelmezését elfogadni, amely az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével összhangban áll. Az Alkotmánybíróságnak meg kell állapítania „az Alaptörvény szabályozásából eredő és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeket a jogszabályok értelmezése és alkalmazása során a jogalkalmazóknak feltétlenül szükséges érvényesíteniük.”

Az Alkotmánybíróság parkolási ügyben meghozott 3007/2016. (I. 25.) AB határozatban arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy

„A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

A fentiekben előadott (A-D pontokban) indokok alapján megállapítható, hogy az első- és másodfokú bíróság nem tudott eleget tenni a tisztességes eljárásból fakadó követelményeknek, ezért kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól az alkotmányjogi panaszindítvánnyal érintett ítéletek megsemmisítését.

2. Alkotmányjogi panaszunk a következőkben részletezettek alapján befogadható:

Az Alkotmányjogi panasz indítvány a jogerős bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül nyújtottuk be. Az alkotmányjogi panasz indítvány határozott kérelmet tartalmaz. Az alkotmányjogi panasz indítvány Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjában és az Abtv. 27. § - ában foglalt rendelkezés értelmében a fentiekben megnevezett törvényszéki és járásbírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítása miatti alkotmánybírói eljárás kezdeményezésére irányul. Az alkotmányjogi panasz indítvány a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésén túlmenően rögzíti a bírói döntésekben megsértett Alaptörvényben biztosított alapjogokat. Az alkotmányjogi panasz indítvány határozott kérelmet tartalmaz a fentiekben megnevezett bírói döntések megsemmisítésére. Társaságunk indítványozóként érintettnek minősül azért, mert az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések alapjául szolgáló polgári peres eljárások alpereseként vett részt. A perben cégünk által kezdeményezett bírósági végrehajtási eljárást – a követke-

zókben részletezettek szerint Alaptörvénybe ütközően - szüntették meg, emiatt társaságunkat vagyoni hátrány érte, ezért társaságunk az az egyedi ügyben érintett személynek vagy szervezetnek minősül. A jogerős ítélettel szemben további (rendes és rendkívüli) jogorvoslat igénybe vételének nincs helye, ezért az alkotmányjogi panasz indítvány megfelel a jogorvoslat kimerítésére vonatkozó követelménynek. Társaságunk megtétele szerint az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételeknek, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség a következőkben jelölhető meg:

- A) A 6. sorszám alatt továbbított fellebbezés, valamint az 7. sorszám alatt továbbított okiratba foglalt beadványok elbírálásnak és vizsgálatának hiánya a tisztességes eljáráshoz való alapjogba ütközik, ezen túlmenően a kifogásolt bírói döntést érdemben befolyásolhatta, ami felveti a bírói döntés alaptörvény-ellenességét.
- B) Az első – és másodfokú bíróság a jogvita eldöntése során teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény egyes rendelkezéseit, illetve azok kötelező erővel bírói alkotmánybírói értelmezését. Az alkotmányjogi panasszal támadott az alkotmánybírói határozat kötérfőjét kérdőjelezi meg az általa támadott döntés.

Az A) és B) pontok alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól az érdemi alkotmánybírói eljárás lefolytatását és érdemi határozat meghozatalát. Az Alkotmánybíróság a választási eljárás tárgyában meghozott 5/2015. (II. 25.) AB határozatban mutatott arra mutatott rá, hogy

„az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban jogvédelmi szerepe van, mert az Abtv. 26–27. § rendelkezései értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben biztosított alkotmányos alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen”.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 18/2017. (VII. 18.) AB határozatában a bíróság hibájából történő téves kézbesítés; fellebbezés miatt semmisített meg bírói döntést, ezen túlmenően pedig megállapította, hogy az Alkotmánybíróság kiemelt feladata az olyan jogértelmezések elfogadása, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével, hatáskörei gyakorlása során kötelessége megállapítani azokat az alkotmányos követelményeket, amelyeket a jogszabályok értelmezése és alkalmazása során a jogalkalmazóknak feltétlenül szükséges érvényesíteniük.

Összegezve a fentiekben részletezetteket megállapítható, hogy sem az első, sem a másodfokú bíróság nem tudta objektíve megfelelő mértékben ellátni az Alaptörvény 25. cikkében írt feladatát, a döntések nem feleltek meg az Alaptörvény 28. cikkében írt követelményeknek.

Az előzőekben kifejtett indokok alapján elsődlegesen kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól alkotmányjogi panaszunk befogadását és az alkotmánybírói eljárásban érdemi döntés meghozatalát.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Társaságunk – ahogy erre a beadvány 2. pontjában már utalás történik – az alkotmányjogi panasz indítvánnyal érintett ítéletekkel befejezett végrehajtás megszüntetése iránt indított perekben alperes volt. A polgári peres eljárásokban bekövetkezett - fentiekben már bemutatott – tisztességes eljáráshoz való jog megsértésén túlmenően - végrehajtást alaptörvény-ellenesen szüntették meg, ebből következően cégünket vagyoni hátrány érte.

Az első- és másodfokú bíróság az Fmtv. 52. § (5) bekezdésében meghatározott rendelkezését és alkotmánybírói eljárásban 1208/B/2010. AB határozatba foglalt egységesen tíz évben meghatározott elévülési időt figyelmen kívül hagyva egymásnak ellentmondó, a jogbiztonságot sértő ítéleteket hozott.

Az elsőfokú ítélet indokolásában meghatározottak szerint a bírósági végrehajtási eljárásban érvényesített követelés elévülési idejét a fizetési meghagyás jogerőre emelkedésének napjától, azaz 2011. január 05. napjától kell számítani, ennél fogva a követelés a Vht. 57. § - ában meghatározott rendelkezést alkalmazva - 2012. január 05. napján elévült.

A másodfokú ítélet indokolásában meghatározottak szerint a bírósági végrehajtási eljárásban érvényesített követelés elévülési idejét a fizetési meghagyás kibocsátásának napjától emelkedésének napjától, azaz 2010. november 29. napjától kell számítani, ennél fogva a követelés a Vht. 57. § - ában meghatározott rendelkezést alkalmazva - 2013. november 29. napján elévült el.

Az első – és másodfokú bíróság által meghatározott egymással un. „köszönő viszonyban sem lévő” eltérő elévülési idő már önmagában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében meghatározott jogbiztonság elvébe ütközik. Emellett az Alaptörvény M) cikkében biztosított alapjogot is sérti.

A kiszámíthatóság és tervezhetőség érdekében egyáltalán a jogbiztonság elvének érvényre juttatása érdekében társaságunknak sem közömbös, hogy egy bírósági végrehajtás 2012. január 05. napján, 2013. november 29. napján vagy az 1208/B/2010 AB határozatban meghatározott jogértelmezés szerint 2021. január 05. napján elévül el.

Jelen ügyben az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés – a fentiekben előadottakon túlmenően – az alkotmánybírósági határozat kötelező erejében is megjelölhető.

Az első- és másodfokú ítélet közös alaptörvény-sértő ismérve, hogy teljes egészében figyelmen kívül hagyja a Tisztelt Alkotmánybíróság 1208/B/2010. AB határozatába foglalt a bíróságra nézve kötelező értelmezését, amely szerint

a jogalkotó az Fmtv. 52. § - ában nem a Vht. megoldását alkalmazza, hanem az elévülési időt egységesen tíz évben határozza meg, nem sérti a jogbiztonság követelményét.

Az Alkotmánybíróságnak a megnevezett határozatban abban kellett döntést hoznia, hogy a jogállamiság elvébe ütközik-e az Fmtv. 52. § (5) bekezdése, ennek eredményeként értelmezte a Tisztelt Alkotmánybíróság a fizetési meghagyásra alkalmazandó Fmtv. 52. § - ában meghatározott, a Vht. 57. § - ában foglalt rendelkezéstől eltérő elévülési időt egységesen 10 évként, amelyről megállapította, hogy nem ütközik a jogbiztonság elvébe.

Az Alkotmánybíróság 13/2015. (V. 14.) AB határozat versenytörvényi tárgyú határozatban megállapította, hogy a

„[a] jogállamiság [B] cikk (1) bekezdése] részét képező jogbiztonság elve megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, az egyes normák egyértelműségét”.

A fentiekben bemutatott egymásnak ellentmondó elévülési időt tartalmazó első- és másodfokú bírósági ítélet nem kiszámítható, egy jogkövető pénzügyi vállalkozás számára a stratégiai tervezés és a jogi igényérvényesítés érdekében nem lényegtelen kérdés az elévülési idő, amelyet társaságunk sajnos az alkotmányjogi panaszindítvánnyal érintett ítéletekből nem tud megállapítani, kiszámítani, ezért az alkotmányjogi panasz indítvánnyal érintett ítéletek a jogbiztonság elvébe ütköznek.

Az alkotmányjogi panasszal érintett ítéletek Magyarország Alaptörvénye M) cikkében meghatározott alapjogot is sértik, az ítéletek egymásnak ellentmondó indokok alapján lehetetlenné teszik, hogy társaságunk jogos megítélt követelését a felperes, illetőleg az adós önkéntes teljesítése hiányában állami kényszer érvényesítse.

Az Alkotmánybíróság sajtótermék piacfelügyeleti bírsága 3/2015. (II. 2.) AB határozatában arra a megállapításra jutott, hogy a

„A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e”.

Az első – és másodfokú bíróság jogbiztonság részét képező kiszámíthatóság követelményéből és a következőkben részletekből semmit nem tudott érvényre juttatni, ezért az alkotmányjogi panasszal érintett ítéletek alaptörvény ellenesnek minősülnek.

Az első- és másodfokú bíróság a Kúria Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott egységes jogalkalmazást biztosító tevékenysége körében közzétett alkotmánybírósági határozat kötelező erejét megállapító elvi határozatot is figyelmen kívül hagyott.

Jelen ügyben további jogorvoslati lehetőség hiányában kizárólag az Alkotmánybíróság tud döntést hozni arra vonatkozóan, hogy az Fmhtv. 52. § - ában foglalt rendelkezéseket az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban miképpen kell értelmezni, az első- és másodfokú bíróság, az alkotmánybírósági döntése közötti ellentmondást az alkotmánybíróság tudja feloldani. Az Alkotmánybíróság az első – és másodfokú bíróság által figyelmen kívül hagyott a bíróságokra nézve kötelező döntésében vizsgálta az Fmhtv. 52. § (5) bekezdésének jogállamiság elvébe történő ütközését, e jogszabályhelyet vizsgálva jutott arra a jogértelmezésre, hogy a jogalkotó által Vht. rendelkezésétől eltérő egységesen 10 évben meghatározott elévülési idő nem sérti a jogbiztonság követelményét.

Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási ügyben 9/2016. (IV. 6.) AB határozatában megállapította, hogy

„Bírói döntés alaptörvény-ellenessége jogszabálynak az Alaptörvénnyel összhangban nem álló értelmezése és alkalmazása, vagy alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán állhat elő. Konkrét bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására az Alaptörvény alapján, megfelelő indítványra, az Alkotmánybíróság jogosult”.

Közvetlen érintettségünk úgy összegezhető, hogy társaságunkat az első- és másodfokú bíróságok egymásnak ellentmondó kötelező jogértelmezést figyelmen kívül hagyó döntéseiben megsemmisített bírósági végrehajtások miatt alapjogsérelem és vagyoni hátrány érte.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Ahogy a közvetlen érintettség bemutatásában is részleteztük a jogvitát eldöntő első és másodfokú bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, nem érvényesítették, illetőleg mellőzték számukra kötelező 1208/B/2010. AB határozatban foglaltakat, amely szerint:

„Az Alkotmánybíróság a fenti gyakorlatot jelen ügyben is irányadónak tekintve rámutat arra, hogy önmagában az, hogy a jogalkotó nem a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) megoldását alkalmazza [a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el; Vht. 57. § (1) bekezdés], hanem az elévülési időt egységesen tíz évben határozza meg, nem sérti a jogbiztonság követelményét”.
1208/B/2010. AB határozat III. részének 6. pontja.

Az eljáró bíróságok a kötelező alkotmánybírósági értelmezés mellőzésével alaptörvény-ellenes, emellett teljességgel téves jogértelmezésen alapuló döntéseket hoztak, amelyek megsemmisítése szükséges.

A bíróságokra kötelező alkotmánybírósági határozatba foglalt alkotmányossági vizsgálattal érintett a *fizetési meghagyásos eljárásról* szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) 51. § - a expressis verbis úgy rendelkezik, hogy:

„A jogerős fizetési meghagyás alapján a bírósági végrehajtás elrendelése a Vht.-t az ezen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

Az Fmhtv. 52. § (5) bekezdése pedig egyértelműen megállapítja, hogy

„Végrehajtást kérelem a fizetési meghagyás jogerőre emelkedését követő 10 év után nem terjeszthető elő; e határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.”

Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában a következőket vizsgálta:

„Az Alkotmánybíróság ezt követően abban a kérdésben foglalt állást, hogy a nyilvánvalóan, az eljáró bíróság által is elismerten contra legem jogalkalmazás a konkrét esetben felemelkedett-e alkotmányjogilag is értékelhető szintre, és így sértette-e az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

A bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Az Alkotmánybíróság a fentiekben idézett indokok alapján semmisítette meg az alkotmányjogi panasz indítvánnyal érintett bírói ítéletet. Jelen alkotmánybírósági eljárásban teljes mértékben megegyező tényállás fordul elő, nevezetesen a bíróság önkényesen hagyta figyelmen kívül a törvényi rendelkezést (Fmhtv. 52. § (5) bekezdését), továbbá annak argumentum a contrario értelmezését, valamint az Alkotmánybíróság bíróságokra nézve kötelező jogértelmezését, ennek alapján az alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott ítéletek megsemmisítendőek.

Ahogy a fellebbezésben is írtuk azon oknál fogva is kérjük az alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott ítélet megváltoztatását, mert az elsőfokú és a másodfokú bíróság döntéseiben figyelmen kívül hagyja az i. e. 451-450-ben kiadott tizenkét táblás törvény korára visszamenő közel 2500 éve alkalmazott a papinianusi lex specialis derogat legi generali (XII tab. 12, 5; Mod. D. 1, 4, 4.) (a különös törvény lerontja az általános törvényt) principiumot, joglogikai formulát, illetőleg maximát (Nótári Tamás: *Summum ius summa iniuria* – megjegyzések egy jogértelmezési maxima történeti hátteréhez http://iesz.gjk.elte.hu/notari19.html#_ftn2). és az argumentum a contrario „az ellenkezelőből következtetés érve” jogértelmezési maximát.

A legáltalánosabb rendelkezéstől a legspeciálisabb rendelkezéseket felsorolva megállapítható, hogy a jogvita eldöntése szempontjából az Fmhtv. 52. § (5) bekezdését kell alkalmazni. A szabályütközés feloldásának elmaradása esetén a lex posterior derogat legi priori és a lex specialis derogat legi generali elve alapján választható meg követendő norma (Tóth J. Zoltán: *A dogmatikai, a logikai és a jogirodalmi értelmezés a magyar felsőbírósági gyakorlatban. MTA Law Working Papers 2015/17 13. lábjegyzet* <http://jog.tk.mta.hu/mtalwp>). Az Alkotmánybíróság kötelezően megállapította, hogy a jogalkotó a fizetési meghagyások végrehajtásnak elévülésére nem a Vht. 57. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést írja elő, tehát e rendelkezést a jogvitában nem kell alkalmazni.

Az Alaptörvény R) cikkében meghatározott rendelkezés szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek. Az első – és másodfokú bíróság döntése az Alaptörvény R) cikkében meghatározott rendelkezéssel is ellentétes, ezért kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól a döntések megsemmisítését.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 3/2017. (II. 21.) AB határozatában megállapította, hogy

„Az Alkotmánybíróság kiemeli: nem tartozik a bíróságok mérlegelési körébe, hogy érvényt szereznek-e.” az Alaptörvény 24. cikke (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve”. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza: az Alaptörvény e cikke mérlegelést nem tűrően az Alkotmánybíróság kötelezettségévé teszi, hogy az Alaptörvénybe ütköző bírósági döntést megsemmisítse és ezáltal is érvényt szerezzen az Alaptörvény normahierarchiában betöltött legfőbb szerepének. Ezt az alkotmányos rendben betöltött kiemelkedő szerepet bontja ki az Abtv., mint sarkalatos törvény 39. § (1) bekezdése, amely az alkotmánybírósági határozat mindenkire nézve kötelező erejét állapítja meg. Ezt vonná kétségbe az, ha az alkotmánybírósági határozatot akár a jogalkotó, akár – mint jelen esetben – a jogalkalmazó szelektíven, nem érvényesítené megfelelően.” (Abh2., Indokolás [25]; Abh3., Indokolás [29])

Az alkotmányjogi panaszindítványban érintett döntésekben az első- és másodfokon eljáró bíróság eljárásában teljes mértékben megvalósult az alkotmánybírósági határozat kötelező erejének megkérdőjelezése, amely alaptörvény-ellenességet idézett elő. Az alaptörvény-ellenesség a bírói döntések megsemmisítésével szüntethető meg.

Az eljáró bíróságok az Alaptörvény 25. (3) bekezdésében, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 25. § - ában, valamint a Bszi. 31. § (2) bekezdésében meghatározott a bíróságok jogalkalmazásának egységét biztosítására érdekében közzétett Kúria EH 2016.06.K18 számú elvi határozatában megerősített gyakorlatot is teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, amelynek értelmében:

„Az Alkotmánybíróság határozatának indokolása az alkotmányossági érvelés tekintetében kötelező [2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 39. § (1) bek., 63. § (1), (2) bek.]” követelményt is figyelmen kívül hagyták.

A jogbiztonság a 9/1992. (I. 30.) AB határozat által megállapítottan Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállam nélkülözhetetlen eleme. Az Alkotmánybíróság a jogállamiság részét képező jogbiztonságot értelmezte, amely alkotmányossági érvelésnek minősül.

Társaságunk e pontban a jelen beadványunk 1. pontjában meghivatkozott 21/2016. (XI. 30.) AB határozatában kifejtettekre utal vissza, amely szerint az Alkotmánybíróság által megállapított követelményeket a jogalkalmazóknak feltétlenül szükséges érvényesíteniük.

Az 1208/B/2010. AB határozat jogbiztonságra vonatkozó alkotmányjogi érvelése (a jogalkotó által egységes 10 évben meghatározott elévülési idő nem sérti a jogbiztonság követelményét) a bíróságokra nézve kötelező, amelyet az eljáró bíróságok nem hagyhattak volna figyelmen kívül.

Az eljáró bíróságok nem tettek eleget az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott követelménynek sem, amelynek értelmében

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alkotmánybíróság 17/2016. (X. 20.) AB határozat és a 16/2016. (X. 20.) AB határozatában rögzítette, hogy az Alkotmánybíróságnak ellenőriznie és vizsgálnia kell, hogy a bíróságok érvényesí-

tik-e a mindenkire kötelező alkotmánybírósági határozat tartalmát. A 17/2016. (X.20.) AB határozatban a következő indokolás található:

„A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az Abh.-val elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire - így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen - kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozat alkotmányos tartalmát”.

Az Alkotmánybíróság határozata közvetlenül hatályosul és fejt ki mindenkire nézve kötelező erejét. A 45/2012. (XII. 29.) AB határozat rendelkezik arról, hogy a rendes bíróságok kötelesek az Alkotmánybíróság döntésének megfelelően eljárni és az alkalmazandó jogot az Alaptörvény 28. cikke szerint értelmezni.

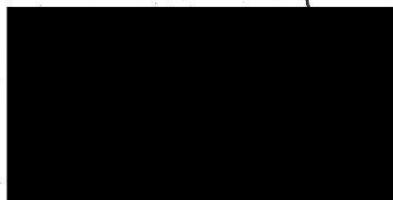
5. Társaságunknak az alkotmánybírósági panasz indítvánnyal érintett jogerős ítélettel szemben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) és ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése alapján nincs jogosultsága felülvizsgálati kérelmet benyújtania, ezért az alkotmánybírósági határozat kötérejét megkérdőjelező alaptörvény-sértő bírói ítéleteket kizárólag a Tisztelt Alkotmánybíróságnak van jogosultsága megsemmisíteni, ezzel az alaptörvény-sértő állapotot megszüntetni.

A fentiekben megfogalmazottak alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az 1. számú mellékletben továbbított Egri Törvényszék 2.Pf.20.083/2017/9. ügyszámon meghozott ítélete, valamint a 2. számú mellékletben továbbított az Egri Járásbíróság 7.P.21.492/2016/19 ügyszámon meghozott ítélete alaptörvény-ellenességét, és a megnevezett ítéleteket semmisítse meg, mert a jogerős ítéletek sértik Alaptörvény) ALAPVETÉS B) cikk (1) bekezdésében, az Alaptörvény M) cikkében, az Alaptörvény ALAPVETÉS R) cikkében, az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikkében, Az Alaptörvény AZ ÁLLAM 25. cikkében, az Alaptörvény Az ÁLLAM 28. cikkében foglalt rendelkezéseit.

Az Abtv. 53. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezés alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a jogerős ítélet [REDAKTOR] önálló bírósági végrehajtó előtt 196.V.0309/2016 számon folyamatban lévő bírósági végrehajtási eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkező részének végrehajtását a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárásnak befejezéséig szíveskedjék felfüggeszteni.

Kelt: 2017. szeptember 22.

Indítványozó képviselőjében:

Mellékletek:

1. jogtanácsosi igazolvány másolata
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Egri Törvényszék 2.Pf.20.083/2017/9. ügyszámon meghozott ítélete
4. Egri Járásbíróság 7.P.21.492/2016/19 ügyszámon meghozott ítélete
5. Idéző végzés, kereseti kérelem
6. Fellebbezés végrehajtás felfüggesztése ellen
7. Észrevétel idézés szabályszerűtlensége ellen
8. Tárgyalási jegyzőkönyv tárgyalás halasztásról
9. Fellebbezés elsőfokú ítélet ellen.

PRINTER LÍZING Pénzügyi Szolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság
Pénzügyi szolgáltatók, pénzügyi lízing, faktoring

☎: 36 - 411 - 811. 70-214 4594 . E-mail: lizing@pr.hu Stat.szám: 11829296-6491-114-10

A PRINTER LÍZING Zrt. pénzügyi tevékenységét a Magyar Nemzeti Bank engedélyével és ellenőrzése mellett végzi. Engedély száma:

307/1999